

بازی و خلاقیت در تدریس

مؤلفین:

عزیزاله شکوهی

سمانه طاهری دوچاهی

سمیه شفیعی

فهرست مطالب

۸	مقدمه
۹	الگوهای تدریس خلاق
۱۲	اهمیت بازی و روش تدریس
۱۴	خلاقیت
۱۵	مهارت تفکر
۱۵	بازی تمرین
۱۶	الگوی تدریس
۱۷	مهارت های اجتماعی
۱۸	ویژگی کودکان دوران پیش دبستانی
۱۹	نظام شناختی کودکان پیش دبستانی
۲۱	تربیت کودک و نقش بازی در آن
۲۲	نقش های تربیتی بازی در کودکان پیش دبستانی
۲۲	نقش بازی در رشد جسمانی کودک
۲۳	نقش بازی در رشد عقلانی کودک
۲۴	نقش بازی در رشد عواطف کودک
۲۴	نقش بازی در رشد اجتماعی کودک

۲۶	نظر «کاپلان» درباره‌ی نقش بازی بر رشد اجتماعی کودک
۲۸	خلاقیت
۳۱	نظریه‌های مربوط به خلاقیت
۳۱	خلاقیت به عنوان الهام خدایی
۳۲	خلاقیت به عنوان دیوانگی
۳۲	خلاقیت به عنوان نبوغ شهودی
۳۳	خلاقیت به عنوان نیروی حیاتی
۳۳	نظریه تداعی گرایی
۳۴	نظریه گشتالت
۳۶	نظریه روانکاوی
۳۹	روانکاوی جدید
۴۰	هوش و خلاقیت
۴۲	مراحل خلاقیت
۴۴	پرورش خلاقیت در کودکان
۵۰	نقش مدرسه در بارور کردن خلاقیت
۵۳	ویژگیهای کودکان خلاق
۵۹	مهارتهای تفکر

۵۹	 مهارت‌های تفکر انتقادی
۷۰	 مهارت‌های تفکر حل مسئله
۷۳	 الگوی آموزشی بازی تمرین
۷۵	 تعریف بازی
۷۶	 تعریف بازی از نظر متخصصان
۷۸	 انواع بازی و شکل اجرای آن
۸۹	 نقش بازی در رشد خلاقیت
۹۰	 نقش بازی در رشد استقلال فردی
۹۰	 نقش بازی در بهداشت روانی
۹۱	 نقش بازی در رشد ذهنی و هوشی
۹۲	 نقش‌های اخلاقی بازی
۹۳	 نقش‌های آموزشی و تربیتی بازی
۹۴	 نقش درمانی بازی
۹۵	 عوامل مؤثر در بازی
۱۰۲	 ضرورت آموزش بازی به کودکان
۱۱۳	 منابع و مآخذ

اهداف تعلیم و تربیت، پرورش کودکان متفکری است که قادر باشند بر مسائل و مشکلاتشان در زندگی روزمره و در محیط اجتماعی به آسانی غلبه کنند. برونر (۱۹۷۸)، پیازه (۱۹۷۰) و ویگوتسکی (۱۹۷۸) بازی را رکن اصلی یادگیری دوران کودکی تعریف کرده و یادگیری مهارت‌های تفکر و عملکرد خلاق آنان را به کیفیت و کمیت بازیهای آموزشی دوران کودکی وابسته می‌دانند. بازی راهی است که کودک بوسیله آن دنیا را کشف می‌کند. در بازی‌های مناسب ارتباطات مغزی کودک به صورتی رشد می‌کنند که یادگیری را برای او آسان تر می‌کنند. به طور کلی تمام بازی‌های مناسبی که کودک انجام می‌دهد در قوی تر کردن قدرت مغزی او و رفتارهای مثبت اجتماعی او موثر هستند (پیازه، ۱۹۷۰).

بازی به عنوان الگوی رفتاری یکی از نیازهای اساسی کودکان به شمار می‌رود که در عین سرگرم کردن وی را برای ورود به زندگی واقعی بزرگسالی آماده می‌کند. از این لحاظ شرایط بازی، آزادی کودک در بازی، اسباب بازیهای مورد استفاده کودک و مدت زمانی که به بازی با کودک اختصاص داده می‌شود اهمیت شایان توجهی دارد. چرا که الگوهای رفتاری و میزان انعطاف پذیری کودک در دوران زندگی بعدی او را تعیین می‌کند (برونر،